

[Holstein.]

principielt eller faktisk med hinanden at gøre.

Hvis dette Standpunkt skulde fastholdes, vil det med andre Ord sige, at der her i Rigsdagen er et stort Flertal, som for den danske økonomiske Krises Vedkommende er enigt om at betragte Valutapolitikken ud fra en helt anden Synsvinkel end den — vi har jo nu talt om engelsk Politik —, som den engelske Nationalregering ser dette Spørgsmaal under. Thi for den engelske Regering er Valutapolitikken et Led i Krisepolitikken og har hele Tiden siden afvigte Efteraar været et Led i den økonomiske Krisepolitik. Den ærede Ordfører for de Konservative spurgte — det ærede Medlem er jo, naar han taler om Valutapolitik, en saa flittig Spørger og en saa karrig Svarer — Venstres ærede Ordfører, om han ikke var enig med ham i, at Maalet for Valutapolitikken maatte være at holde den danske Krone paa et højt og hæderligt Stade. Ja, at vi her i Landet skal føre en hæderlig Møntpolitik, det er der vel ingen, der vil bestride. Men hvad Højden angaar, vil jeg dog gerne have Lov til at spørge den ærede konservative Ordfører, om han mener, at Højden kan tilfredsstille ham, naar Kronen faktisk er nedsat med ca. 30 pCt. under Parikronen.

Og dernæst vil jeg gerne spørge det ærede Medlem, hvorfra han har det Krav om den høje Valuta. For der er jo ikke noget i Vejen for, at Valutapolitikken kan være hæderlig, uden at Kronen er høj.

Saa vidt jeg erindrer, var Forholdet det, at det var en Leder af et stort Bryggeriforetagende, nemlig den første Carlsberg-brygger, som for et Par Generationer siden erklærede, at Maalet for hans Bryggerivirksomhed var at holde den danske Ølindustri paa et højt og hæderligt Stade. Men jeg tror, vi gør vel i under de foreliggende Vanskeligheder ikke at forveksle Brygger Jacobsens høje Krav til Ølindustrien med den højtærede Regerings Valutapolitik for Tiden; for eet er jo, at man, naar Forholdene tillader det, ønsker Parikronen her i Landet, et andet er, om det er hæderlig Valutapolitik at ville holde Kronen paa en Højde, som ikke svarer til, hvad det danske økonomiske Samfund og hvad det danske Erhvervsliv er i Stand til at bære, hvis Erhvervslivet skal blomstre, hvis Arbejderbefolkningen skal have taalelig Beskæftigelse, og hvis det danske Samfund ikke skal segne under Skattebyrden.

Jeg ser ikke rettere end, at den højtærede Regering, naar der fra Oppositionens

Side rejses Krav om en ændret Valutapolitik, i Virkeligheden kun har to Spørgsmaal til Gengæld; det ene er dette: Vil I da have Inflationspolitik? Og det andet er dette: Hvor tør I vove at tale om en anden Valutapolitik end den mekaniske 18,16-Politik? Hvor tør I vove det under Hensyn til Danmarks handelspolitiske Stilling, under Hensyn til vort Hovedeksportmarked, det engelske?

Men jeg vil gerne have Lov til at indvende overfor de Spørgsmaal, hvormed den højtærede Regering søger at affærdige Kritikken af dens hidtil førte Valutapolitik, at der er ingen, der kræver Inflation. Det, vi kræver under de foreliggende Forhold, er, at komme bort fra den ganske absurde og forfejlede Deflationspolitik, som den højtærede Regering og Nationalbanken i Forstaaelse med den har ført i det sidste Aar, har vedblevet at føre lige til det allersidste og vedblivende fører.

Naar man læser Beretninger om den engelske Valutapolitik, vil man se, at den engelske Seddelmængde for Tiden er meget betydeligt større, end den var for et Aar siden i England. Naar man læser Beretningerne fra den danske Nationalbank, ser man, at Seddelmængden ikke alene ikke er forøget fra, hvad den var for et Aar siden, men tværtimod er formindsket med Milioner.

Og samtidig fører Nationalbanken Haand i Haand med Seddelindskrænkings- og Kreditindskrækningspolitik sin snart berygtede mekaniske 18,16-Politik. Som økonomisk Kriseforanstaltning har denne Valutapolitik ingen Værdi udover den negative, selvfølgelig, at Forholdene vilde have været endnu værre, hvis man her i Landet havde, hvad den højtærede Regering var tilbøjelig til for et halvt Aar siden, fastholdt om ikke Parikronepolitikken saa i hvert Fald, som man forsøgte det et Par Uger, en 18,14- eller 18,15-Politik. Men naar Forholdet er det, at man mekanisk følger Sterling, ligegyldigt, hvilke valutapolitiske Bevægelser Sterling er underkastet i Verdensøkonomien, saa opnaar de danske Eksportindustrier aldeles ikke det, som den engelske Eksportindustri opnaaede kriseøkonomisk, ved at England forlod Guldkonventionen og deprecierede sin Mønt.

Man tænke sig, at de engelske Eksportindustrier i Hovedsagen, for 80—85 pCt.s Vedkommende, kun havde Afsætning paa Markedet i et eneste Land, og at denne Afsætning gik trægt, fordi Mønten i det paa-gældende Land stod i et Misforhold til den engelske Sterling, og at man derfor, som